

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 3. rujna 2017. [\[Multimedia\]](#)

Istinske ljubavi nema bez samopožrtvovnosti

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji evanđeoski odlomak (usp. *Mt* 16, 21-27) je nastavak onog od prošle nedjelje, u kojem je istaknuta ispovijest vjere Petra, "stijene" na kojoj Isus želi izgraditi svoju Crkvu. Danas nam, pak, u oštrom kontrastu, Matej prikazuje reakciju tog istoga Petra na Isusovu najavu učenicima da će u Jeruzalemu trpjeti, biti ubijen i uskrsnuti (usp. r. 21). Petar Učitelja uzima na stranu i prekorava ga jer se to – kaže mu – ne smije dogoditi Njemu, Kristu. Isus uzvraća Petra oštrim prijekorom: "Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!" (r. 23). Trenutak ranije, apostol je bio od Oca blagoslovljen, jer je primio od Njega onu objavu, bio je čvrsta „stijena“, kako bi Isus mogao na njoj izgraditi svoju zajednicu, a odmah zatim postaje prepreka, kamen ali ne onaj koji služi građenju već kamen spoticanja na Mesijinu putu. Isus dobro zna da pred Petrom i drugima predstoji još dug put do toga da postanu njegovi apostoli.

U tom trenutku Učitelj se obraća svima koji su ga pratili, jasno im predstavivši put koji im je prijeći: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom" (r. 24).

Uvijek, pa tako i danas, postoji iskušenje da se slijedi Krist bez križa, pa čak i da se Boga pouči ispravnom putu, poput Petra: "Ne, ne Gospodine, to ne, to se ne smije nikada dogoditi". Ali Isus nas podsjeća da je njegov put, put ljubavi, a istinske ljubavi nema bez samopožrtvovnosti. Pozvani smo ne dopustiti da nas obuzme duh ovoga svijeta, već moramo biti sve svjesniji da se kao kršćani trebamo truditi ići protiv struje i da je kršćaninov put mukotrpan.

Isus svoju ponudu završava riječima koje izražavaju veliku i trajno valjanu mudrost, jer su izazov egocentričnom mentalitetu i ponašanju. On potiče: "Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko

izgubi život svoj poradi mene, naći će ga" (r. 25). U ovom paradoksu se krije zlatno pravilo koje je Bog upisao u ljudsku narav stvorenu u Kristu: pravilo koje kaže da samo ljubav daje smisao i sreću životu. Utrošiti svoje talente, energiju i vrijeme samo radi spasenja, očuvanja i ostvarivanja sebe samih dovodi zapravo do gubitka, odnosno do tužne i neplodne opstojnosti. Ako naprotiv živimo za Gospodina i svoj život izgrađujemo na ljubavi, kao što je to učinio Isus, moći ćemo iskusiti istinsku radost i naš život neće biti besplodan, već plodan.

U slavlju Euharistije ponovno proživljavamo otajstvo križa; ne samo da se spominjemo, nego i vršimo spomen čin otkupiteljske Žrtve, u kojoj Sin Božji potpuno gubi sebe samog kako bi bio ponovno primljen od Oca te tako ponovno pronašao nas, koji smo bili izgubljeni, zajedno sa svim stvorenjem. Svaki put kad sudjelujemo na misi, ljubav Krista rassetoga i uskrsloga nam se daje kao hrana i piće, kako bismo mogli slijediti Njega na svakodnevnom putu i u konkretnom služenju braći.

Neka Presveta Marija, koja je Isusa slijedila sve do Kalvarije, i nas prati i pomaže nam da se ne plašimo križa, već da s Isusom rassetim na križu – ne križ bez Isusa, već križ s Isusom, to jest križ trpljenja – trpimo za ljubav Boga i braće, jer ta je patnja, po Kristovoj milosti, plodna uskrsnućem.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

ponovno izražavajući svoju duhovnu blizinu narodima Južne Azije, koji još uvijek trpe od posljedica poplavâ, svoje duboke suosjećanje želim izraziti također napaćenom stanovništvu Teksasa i Louisiane, pogođenom uraganom i obilnim kišama, koji su prouzročile ljudske žrtve, tisuće raseljenih osobâ te ogromne materijalne štete. Molim Presvetu Mariju, Tješiteljicu žalosnih, da isprosi od Gospodina milost utjehe za tu našu teško kušanu braću i sestre.